حمد

ربــه کــړی دې مخلــوق بانــدې احســان دی
پــه نومونــو کــې يــو نــوم د تــا رحــمان دی

ســتا د کــوم نعمــت شــکرونه مــونږ ادا کــړو
اندامونـه دې راکـړي دا دې فضـل پـه انسـان دی

تــه مالــک او هــم خــالق يــې زمــا ربــه
دا د هــر موجــود پــه وخــت روزي رســان دی

د مالــدار او د غريــب د حــال خــبر يــې
ستا خو عرش ډېر دی اوچت آن په اسمان دی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغمبر دې راليږلی او قـران دې پـرې نـازل کـړو
اخــرت د ورځ لپــاره دا زمــونږه لــوی درمــان دی

مونږ په ځمکه ثنا وايو او په ځمکـه کـې ميشـته يـو
خو پوهيږو الوتونکي دی هـوا کـې پـه فرمـان دی

که هر څومره زه توصيف وکړم د تـا د ذات ای ربـه
صفتونه دې بې شميره دي اوچت خو دا ستا شـان دی

بندګان دې کوي ذکـر پـه هـر لـوري د دنيـا کـې
مياخېل هـم هميشـه سـتا د صـفاتو ثنـا خـوان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

امتي د محمد يم دا د خـداى يـو غـټ نعمـت دى
خداى پرې وحې کړه نازله دا معلـم د بشـــريت دى

تکليفونـه يــې ګـاللي دي د ديـن پـه لار کـې ربـه
رســولي يــې تــر مــونږه دا يــې کـړى شـفقت دى

د کـــافر او مســـلمان د لانجـــې هـــره مســـله کـــې
دى قاضي او هم وکيل و تل يې کـړى عـدالت دى

د جبراءيـل وسـه ونشـوه خـو نبـي لاړو معـراج تـه
له دې ښکاري چې په ټولو انسانانو کـې اوچـت دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه‌گران یې په مونږ **شاهین شاه میاخېل**

ماشومتوب نه دی هوښیار و په امـین هـم مشـهور و
هـــر کـــافر او مســـلمان ورسره ایښـــی امانـــت دی

د یـارانو بـه پـه خـوا کـې و غـزا تـه بـه چـې لاړل
له دې نـه معلـومیږي چـې نبـي مـو بـا همـت دی

په خبرو کې یې دروغ نه و همـیش بـه و ریښـتینی
د همـدې خـاطر لپـاره مشـهور یـې صـداقت دی

د هغې دنیا په سختو کې چې گیر هـر مسـلمان وي
په نبیانو کې اوچـت دی بیـا شـفیع پـه اخـرت دی

دا زمونږه و غمخور چې ښه او بد نه یـې خـبر کـړو
دا چې ښه نه کوو بـد کـړو دا زمـونږه حماقـت دی

میاخېل خو داسې وایـي د جهـان عظـیم ملـت تـه
چـې پورتـه مـې لیکلـی دا سـیرت د محمـد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مور د دنيـا يـو داسـې ذات دی چـې خطـر نـه منـي
د خپـــل اولاد پـــه مينـــه سر د پاســـه سر نـــه منـــي

ښه يې پېرزو وي خپل اولاد ته تل راحت يـې غـواړي
د خپل اولاد په حق کـې مـور يـې بـد نظـر نـه منـي

اولاد نـــادان وي د مـــور حـــق ادا کـــولی نشـــي
مور يـې بيـا وايـي دا جيگـر دی بـل جيگـر نـه منـي

مـــور تکليفونـــه شـــوگيرې او بـــې خـــوبي تېـــروي
ځکـه همـدې لپـاره سـيال ځانتـه دلـبر نـه منـي

مياخېل ته وس ورکړې ای ربه چې خدمت يې وکـړي
مور پـرې ده گرانـه پـه زړگـي د چـا خنجـر نـه منـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــه اولاد چـــې خفـــه کيـــږي هغـــه پـــلار دی
لــه هــر چــا چــې ډېــر درديــږي هغــه پــلار دی

خواشـــينی کـــــې هميشـــــه درسره مـــــل وي
چې پــه غــم دې غمجــن کيــږي هغــه پــلار دی

نــاروغی کــې دې ملگــرى پــه درد نــه خــوري
چې پــه رنــځ دې ډېــر ځــوريږي هغــه پــلار دی

پــه مشــکل کــې دې دوســتان هــم درنــه تښــتي
تـــل چـــې تـــا سره ودريـــږي هغـــه پـــلار دی

د *مياخېـل* سر نــه يــې کــم نــه کــړې ای ربــه
ځنکــدن کــې چــې يــاديږي هغــه پــلار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـونږ پـه چـم کـې سـتا لـه وجـې ده رڼـا معلمـه
تــه خـــو ملــت تــه دې لــرې د خـــير رضـا معلمــه

د ناپوهۍ تورې تيارې دې ملک کې ختمې کړلـې
د ورانکــارۍ پــر ځــای دې راوړلــه ځــلا معلمــه

خلــــک دې وروزل د ملــــک د ابــــادۍ لپــــاره
ځکــه راغلــې ده وطــن تــه مــې ښــکلا معلمــه

د بــې علمــۍ لــه وجــې هــرې خــوا تــه ولــه ژړا
ستا برکت دی چې اوس ټول دي پـه خنـدا معلمـه

مياخېل ته تا په ښـوونځي کـې ښـه او بـد وښـودل
اوس په هر لمونځ کې درتـه تـل کـوي دعـا معلمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مســت يمــه کومــه لــه ډېــر شــوره شــاعري
زير شــه دې بيتــو تــه خــالص ګــوره شــاعري

دا خو استعداد دی چې الله راته راکـړی دی
کومــه لــه ډېــر درد نــه ای وروره شــاعري

ليکلی مې غزل دی هميشه پـه خپلـه خوښـه
پـه مـا خـو نـده کـړې چـا پـه زوره شـاعري

حقيقت غزل کـې ليکمـه کـه نـه کـوی بـاور
نــو ورشــه مطالعــه کــې زمــا نــوره شــاعري

خپلو وطنوالو تـه *مياخېـل* داسـې ويـلي دي
کومــه پــه ډېــر مينــه زه تــر ګــوره شــاعري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تــا يــې ظلــم وکــړو دېــر يــې کړلــې وران وطنــه
په بل يې خرڅ کــړې پــه پيســو ای د افغــان وطنــه

دا واکداران دې اوس د تــا پــه ځــای پيســه پيــژني
ته زمونږ مور يــې دوي خــو نــه لــري ايمــان وطنــه

ستا په معدن او پــه ځنګــل بانــدې يــې چــور ولګــو
دوي دي بې دينه او بې شرمــه پــه مــا ګــران وطنــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوي شرم نه لـري پـه تـا كـې يـې خـاپوړې كـړي
تـــاريخ گـــواه دی تـــا روزلي بـــاتوران وطنـــه

چې څوك د تا د بربادۍ هيلـې پـه زړه كـې لـري
هغـه خـاين دې گـور تـه ويســـي دا ارمـان وطنـه

مـه خفـه كېـږه رب بـه خپلـه خاينـان تبـاه كـړي
ای د شېرشـاه او د مـيرويس او احمـدخان وطنـه

په تا مئـين ول د تـا مينـه كـې يـې سر قربـان كـړ
اوس خو څوك نه وينم مئين د دوي په شان وطنـه

چې د خاين د شره خلاص شي ترقۍ تـه مـخ كـړې
مياخېـل پـه زړه بانـدې لـري دغـه ارمـان وطنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــونږه بــاور وکــړو پــه تــا خــو تــه ټــك مــار وختــې
د پارلمـــــان وکيلـــــه اوس راتـــــه هـــــژدار وختـــــې

ږيــره دې پرېښــوده چــې خلــك درتــه رايــه درکــړي
ولــس دې وغولــو ويــژدان کــې دې مــردار وختــې
د کمپاين وخت کې دې د دروغو وعدې وکړې ډېـرې
پـــه چـــل دې وګټلـــې رايـــې ډېـــر مکـــار وختـــې
مونږه ويل چې ته به وکـړې خپـل ولـس تـه خـدمت
خــو چــې خــبر شــو د انګرېــز د غــاړې هــار وختــې
ددې مظلــوم ملــت خــو طمــع تــل لــه تــا نــه کېــده
تــه د انســان پــه رنــګ کــې خلکــو تــه خامــار وختــې

پــه خپــل افغــان ولــس دې کــړی بــې حســابه ظلــم
مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې ته په دار وختــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کــوې ظلمونــه پــه غریبــو هــیڅ ویــژدان نــه لــرې
غیر د پیسو نه پــه ژوندګــي دې هــیڅ ارمــان نــه لــرې

مونږه پوهېږو چې پیسو بانــدې تــه حــق خرڅــوې
د ملک خاینه په اصلیت کــې خــو ایمــان نــه لــرې

ته د جهاد او د اسلام په نوم چوکۍ کې ناســت یــې
خو مونږه پوه یو چې په کور کې دې قرآن نه لــرې

چې پیســې وګــورې بیــا ووژنــې مظلــوم ولــس مــې
د ځنــاور پــه څــیر تــه رحــم پــه انســان نــه لــرې

میاخېله ویښ شه په هیواد کې دې دا حــال وګــوره
هغه معدن کې دې اوس لعــل د بدخشــان نــه لــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپــل وطــن کــې رنګارنــګ راتــه کيســې جــوړې دي
چې هر خوا ګورم په هر ځای کــې ميخــانې جــوړې دي

غـــــوارم ســـــيالي مـــــې برابـــــره شي لـــــه نـــــورو سره
وسه مې نه کيــږي هــر خــوا تــه سرې لمبــې جــوړې دي

د وطــن خلــک مــې هــر خــوا تــه پــه بمــو آلــوزي
د شـــهيدانو لـــه سرو وينـــو نـــه چينـــې جـــوړې دي

ملـــک تـــه مـــې راشي د کومـــک پـــه بيلابېلـــو نومـــو
د هــر کــافر لــه خــوا نــه ماتــه دسيســې جــوړې دي

مياخېل هجــرت کــوي دا حــال د ملــک ليــدلی نــه شي
زړه يې تنګ شوی ورته ښار کې اوس فتنــې جــوړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــه علــم نــه لــرې پــه زور دې دا مقــام اخیســتی
ته خو جاسوس یــې د انگریــز نــه دې الهــام اخیســتی

د ملــک خاینــه عــدالت دې پــه پیســو خــرڅ کــړی
ماڼۍ دې جوړه کړه رشوت دې په هــر گــام اخیســتی

ته ډېــر حــریص یــې داللــه عــذاب نــه، نــه یــې خــبر
ظلم او زیاتی دې بې حســابه پــه خپــل قــام اخیســتی

ته خو غریب تــه لــه ډېــر کــبره تــل پــه ســپکه گــورې
پــه همــدې وجــه دې ازار د خپــل امــام اخیســتی

***میاخېل* مالداره دی خو ژوند کې خاکساري خوښــوي**
چې یې په تن دی دا هر څیز یــې پــه لــیلام اخیســتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جنگونــه بــس کــړئ افغانــانو چــې ډېــر وران يمــه زه
نــور مــې ابــاد کــړئ ستاســو کــور افغانســتان يمــه زه

ځوانــه مــا جــوړ کــه زحمــت وباســه لــږ کــار وکــړه
چــې د ښايســته ، ښايســته بــاغونو پــه ارمــان يمــه زه

په ماشومتوب کــې خــو هــر چــا راکــې خــاپوړې کــړي
ســترگو کــې نــه دي ورانــوي مــې دوي حــيران يمــه زه

چـــې پېســـې وگـــورې بمونـــه راکـــې الـــوزوي
دا خــبر نــه دي چــې د دوي د مــور پــه شــان يمــه زه

مياخېل به خوښ شي هغه وخت چــې پښــېمانه شي دوي
رب تـــه توبـــه وکـــړي او ووايـــي نـــادان يمـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ډېر خفه کېږمه وطن کې چې مې کونډې ګورم
زړه مې درديږي د يتيم چې وچې شونډې ګورم

داسې کار نه ګورم چې زړه مې پرې تسل شي کله
د حکومت په ضد خو تل دا سياسي غونډې ګورم

وطن کې سوله نشته بم خو مې باغونه وران کړه
څه بدبختي ده ميوه دارې ونې شنډې ګورم

چې کډې بارې کړي له کلي نه د جنګ د لاسه
ښار ته روان وي روزمره زه خو يې منډې ګورم

زه *مياخېل* طمع لرم رب ته که نه ډېر خوريږم
چې په خپل ملک کې د پرديو دا ملنډې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د بـې غيرتـه ګومـان مـه کـوه کـه خـان نـه يمـه
وطــن فروشـه نـه يــم دومــره بــې ايمـان نـه يمـه

تـه مـې راغلـی يـې وطـن تـه د کومـک پـه بهانـه
پـــه تـــا پوهېږمـــه خـــبر يمـــه نـــادان نـــه يمـــه

ظاهر کې ښه خو په باطن دې هـم ولـس پـوهيږي
که ته مې وويسـتلې ملـک نـه بيـا بـه وران نـه يمـه

کــه دې د ظلــم مقابـل کــې زه شـهيد هـم شـمه
چې وطن جوړ شي خپل د وينو پـه تـاوان نـه يمـه

زه *مياخېـل* ولـيکم غـزل د خپـل ملـت لـه درده
چې حقيقت وايمـه ښنګـه بـه پـرې ګـران نـه يمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشحالي نشته وطن کې چې هر خوا وګـورو غـم دی
بمونــه انفجــار کــوي پــه ملــک کــې مــو مــاتم دی

ددې ځوان د جنازې نېټه چې کلي کــې اعـلان شـوه
په اردو کــې و سرتــیری شـهید کـړی یــې پـه بـم دی

انفجار دی په هر ځای کې د پوښتنې یې څـوک نشـته
قیمــت خــو د افغــان د وینــې هــر چــا سره کــم دی

دشمنان خو مې معلوم دي که خدای وسه چېرته راکړه
بــدل بــه مــې بیــا اخلمــه خــوړلی مــې قســم دی

میاخېـل پـه خپـل غـزل کـې حقیقـت وایـې ملګـرو
هر څوک یـې درنـاوی کـوي کـمال یـې د قلـم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې هرې خواته وګورم غمونو کې راګير يم
بيا لمونځ وي رانه پاتې په خوبونو کې راګير يم

ابادی ته مې د ملک خاينان نه پرېږدي هيڅ وخت کې
چې وګورمه شا او خوا بمونو کې راګير يم

چې ملک ته مې زه وګورمه احساس په ځوان کې نشته
په زړه مې دغه داغ دی په دردونو کې راګير يم

زړګی مې راته وايي چې خادم د خپل ملت شه
په وس کې مې څه نشته په زخمونو کې راګير يم

مياخېل خو حېران پاتې دی چې څنګه بدل واخلي
د زړه وينې مې جوش کوي سوچونو کې راګير يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د امریکـــا سره د ســـولې یـــو تـــړون مـــو کـــړی
دا اوســـنۍ خـــبره نـــه ده پـــه پـــرون مـــو کـــړی

مشـــرانو فکـــر کـــاوه دې کـــې بـــه وي خېـــر زمـــونږه
چې عقل یې سر ته راغی پوه شول چې جنـون مـو کـړی

ددې ملـت هـر یـو خـاین مـونږ تـه معلـوم دی ربـه
ځکه خـبر یـو سـیاسي غونـډو کـې ګـډون مـو کـړی

چې پـه دولـت کـې د شخصـــي ګټـو خـبرې وکـړي
بیا غلي ناست نه یو په وړاندې یـې پـاڅون مـو کـړی

میاخېلـــه وګـــوره خـــادم د ملـــت خـــه ویـــلي
تـل یـو سرلـوړي احـترام د خپـل قـانون مـو کـړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مينـــــه او محبـــــت د افغـــــان ورونـــــو غـــــواړم
رحـــــم او گذشـــــت د ســـــختو زړونـــــو غـــــواړم

د خپل وطـن پـه هـر يـو بـوټي بانـدې رحـم وکـړی
زه د اللـــه نـــه ابـــادي پـــه فريـــادونو غـــواړم

زه غواړم ملک کـې مـې امنيـت او سـوله راشي مـدام
زه د افغـــان خوښـــي ليـــدل پـــه راوجونـــو غـــواړم

چې وخت مې راغی روغ دې نه پرېږدم دشمنه لا خـو
بيـــا بـــه بـــدل د شـــهيدانو د سرونـــو غـــواړم

د *مياخېل* وينـي درتـه جـوش کـوي او داسـې وايـي
اوس به خپل حق درنـه همداسـې پـه شـعرونو غـواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رازه چې سوله وکـړو فایـده نشـته ده پـه جنـګ کـې
تعلیم ته ځان تیـار کـړو مـزه نشـته ده پـه بنـګ کـې

تعلیم ته چـې دې مـخ کـړه بیـا بـه علـم درتـه وایـې
زمـا درسره لـوز دی تـر آخـره دې یـم څنـګ کـې

چې ښاېسته غوندې مقام ته د تعلیم په زور حاصل کړې
بیا ښکارې ته هر چاته د میرویس نیکه پـه رنـګ کـې

د غازي امان په دور کې خلـک لاړل پـه بورسـو کـې
پراته و بـې تعلیمـه خـو یـو دم راغلـل پـه ننـګ کـې

میاخېل یې په ارزښت بانـدې پـوه شـوی و لـه وختـه
نو ځکه یې صـفت وکـړو صـنفیانو تـه پـه زنـګ کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

افغانــه ورشــه وران حــالات د خپــل ورور وگــوره
په خپل وطن کې زخمي زړونـه د هـر مـور وگـوره

دلته حزبونه دي جـوړ شـوي خپلـې گټـې گـوري
لږ ځان خبر که دغـه فـرق د سـپين او تـور وگـوره

اللــه ويــلي چـــې دوزخ تـــه بـــه دوي ولېږمـــه
ځان دې نـور سـم کـه ای ظالمـه درب زور وگـوره

د دغـــې اور نـــه بـــه اويـــا ځلـــې دا گـــرم وي تـــل
که دوزخي شـې بيـا بـه پـوه شـې هغـه اور وگـوره

مياخېل ته غوږ شه نيک عمله شه جنت حاصـل کـه
که بد عمله وي بـد حـال دې بيـا پـه گـور وگـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـه خپـل هيـواد د تـا د بـم نـور آزمـايش نـه مـنم
چې تا يې تل کـړی کومـک دغـه داعـش نـه مـنم

که مور او پلار هم راته ووايي چـې وران کـه وطـن
اصـلي پښـتون يـم دا بـې ځايـه خـواهش نـه مـنم

ته اوس لا څوک يې چې په ما باندې امرونـه کـوې
ملـک نـه مـې وزه نـور د تـا دا فرمـايش نـه مـنم

زمـا وطــن دې اشـغال کـړی د کومـک پـه بهانـه
نــور زه د دروغــو او د چــل دا نمــايش نــه مــنم

مياخېل نن غږ کـوي پـه خپلـو هيوادوالـو بانـدې
پــه خپــل وطــن د هلکــانو آرايــش نــه مــنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځان بـه راويښ کـړو پـه خپـل متـو بـه بـلا وتـړو
جنګ به نور بـس کـړو زنـدګي بـه پـه ښـکلا وتـړو

ژونـدون بـه وکـړو خوشـحالۍ او پـه يـووالي سره
چـې پـه وطـن د تورتمـو هـره کـلا وتـړو

وطن ته کـار وکـړو او سيال يـې کـړو د نـورو سره
پـه دغـه کـار بـه د مظلـوم د خـولې ژړا وتـړو

د خپـل وطـن د پرمختـګ او آبـادۍ لپـاره
ټـول بـه پـه ګـډه سره خپلې، خپلـې مـلا وتـړو

چې نظـام جـوړ او نفـاق ختـم شـولو ای *مياخېلـه*
په خپـل هيـواد کـې بـه بيـا مخـه ددې غـلا وتـړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه همیشه د خپل د خوږ زړګـي زخمـو کـې ګـیر یـم
چې کنډوالـه دي هغـې لارو او کوڅـو کـې ګـیر یـم

په ځلور خواوو کـې پراتـه دي راتـه سـخت دشـمنان
پرمختګ نه شم کـوی زه خـو پـه اغـزو کـې ګـیر یـم

زما په ځوان کـې احسـاس نشـته دی ګنـاه کـوي تـل
څنګـه بـه وکـړم عـدالت پـه رشـوتو کـې ګـیر یـم

د جهاد نوم بانـدې اوس دلتـه قتـل عـام کـوي دوي
دوي خپل هدف لري د بل چا په فتنـو کـې ګـیر یـم

مياخېل خو کړی شاعري چې خپل ولس بیـدار کـړي
هـر چـا تـه وايـي چـې لـه درده غزلـو کـې ګـیر یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هر خوا کې بـم آلـوزي مـورې تـر بـازاره نـه ځـم
زه خو ډارېږمه چې مـړ نـه شـم تـر ښـاره نـه ځـم

پـه ښـار کـې زړه زمـا درزيـږي د بمـو د لاسـه
له ډېرې وېـرې مـې زړګـی وي بـې قـراره نـه ځـم

زه خــو خــبر يمــه چې آلــوزي بمونــه ښـار کـې
همدې لپاره به هـيڅ وخـت پـه هغـه لاره نـه ځـم

اوس يې جومات او هـديرو کـې هـم بمونـه ايښـي
زه مــې د نيــا او د بابــا قــبر تــه پــلاره نــه ځـم

مياخېله واوره زما ژونـد يـې پـه پيسـو خـرڅ کـړی
لېــونی نــه يمــه پــه خپلــه خــو تـر داره نـه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــه خاینــه اوس د کــوم عمــل ســزا راکــوې
نـه یمـه پـوی چـې تـه سـزا د کـوم ګنـاه راکـوې

زمـا ځوانـان دې شـهیدان کـړل پـه بمونـو بانـدې
مظلــوم افغــان یمــه تــر کلــه بــه جــزا راکــوې

ټوپک بیا راکړې چې زه جنګ ته بدلـه دې واخلـه
دا خو په دې مانـا چـې لاس کـې مـې بـلا راکـوې

زه نــور د جنــګ او د بمــو نــه ســتړی شــوی یمــه
جنګ به نور ونکړم که لاس کـې مـې دنیـا راکـوې

میاخېــل پــوهېږي چــې تــه نلــرې د خــیر ارادې
ځکه خوښي کـې مـې هـر وختـې تـه ژړا راکـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یمــه افغــان د خوشــحالیو نــه محــروم پــاتې یــم
پلار مې شهید شو د مور غېږه کې ماشــوم پــاتې یــم

ډېر یم بې وسه ځکه حق مې د چا نــه شــم غوښــتی
د پیدا ښت نه مــې تــر اوســه زه معصــوم پــاتې یــم

هر څوک مې وژني د چا زړونه په ما درد نــه کــوي
زه خو هک پک ورته حیران لکــه د بــوم پــاتې یــم

د دومــره ســختو سره بیــا هــم نــه مــنم اســتعمار
تــاریخ مــې ولولــه هــر چــا تــه زه معلــوم پــاتې یــم

د غریبــۍ او نــادارۍ پــه دې حــالاتو کــې هــم
میاخېل سخي شو زه تر اوسه پورې شــوم پــاتې یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خپل ملت پـه خـاطر رب تـه مـې ژړا کـې وايـم
چې سـوله راشي دا خـبره پـه هـر دعـا کـې وايـم

خوشـحالي نشـته پـه وطـن د زړه نـه ، نـه خاندمـه
زه لـه ډېـر درده تـل خـبرې پـه خنـدا کـې وايـم

رحم دې ونکړو پـه ما ډېـر دې کـړم وران خاينـه
د تـا ظلـم بـه کيسـه هغـې دنيـا کـې وايـم

تېــروم هــر ډول ســختي غلامــي نــه منمــه
دغـه خـبره مـې بچـو تـه هـر بيګـاه کـې وايـم

خپـل وطنوالـو تـه همـيش *مياخېـل* ويـلي داسـې
ددې ملـت پـه درد غزلـې پـه ښـکلا کـې وايـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپک به کېدم نور به ځان ته يو بل يار لټوم
چې پکې خير وي زمونږ نور به هغه لار لټوم

جنګ مې په خپله و جوړ کړی څه فايده يې وکړه
شوم پښيمان اوس سرګردان د امن ښار لټوم

په جنګ پيدا په جنګ کې لوی په جنګ کې زوړ شولمه
ډېر يم خفه ځان ته د خير يو کاروبار لټوم

جنګ به نور ونکړم په ژوند کې نور تعليم کومه
دا اراده لرم قلم په زور به کار لټوم

مياخېله پوه شوم چې په ژوند کې تباه کيږو مونږه
نور به په سوله کې د خوږ ژوند کې قرار لټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژونـد مــې تیریــږي د وطــن د ترقــۍ پــه طمــع
د ماشـــومتوبه یمـــه زه د ابـــادۍ پـــه طمـــع

دې خاینـانو تـه مـې وینـي د بـدن کـوي جـوش
یمه ماشوم ځکه خو ناست یـم د ځـوانۍ پـه طمـع

کـوم تعلـیم چـې زه حاصـل کړمـه ښاېسـته وظیفـه
ارمان مې خاورې شي شهید شم د چوکۍ پـه طمـع

نور به تـر کومـه دا حـالات وي پـه وطـن کـې زمـا
ځواني مې تیره شوه شوم زوړ د خوشالۍ پـه طمـع

زه یـــې لـــرم داســـې امیـــد د جوړېـــدو ***میاخېلـــه***
لکـه فرهـاد چـې ولـو ناسـت د شـیرنۍ پـه طمـع

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دغــه وطــن خــو زمــا کــور دی لــه دې کــوره وزه
درتـــه بـــه يـــې وګرځـــوم اور لـــه دغـــې اوره وزه

په دې وطن کې دې راتلـو سره شرونـه جـوړ کـړه
مـــا خـــو بللـــی نـــه يـــې راغللـــې پـــه زوره وزه

ښه ورځ بـه ونـه ګـورې مـا نـه زه هـم يمـه افغـان
دغـــه خـــبره بـــه همـــيش کـــوم تـــر ګـــوره وزه

چې دې پرون په هغه بم کې زما ځـوان شـهيد کـه
ډېـــر يـــې ظـــالم د هغـــې ښـــځه وه سر تـــوره وزه

له ډېره درده *مياخېل* داسې وويـل سـتا پـه خـلاف
جهـــاد تـــه ځـــم شـــاعري نـــه کومـــه نـــوره وزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په خپل وطن کې د مشرانو خيانتونه وينم
چې ول آباد اوس خو ويجاړ هغه ښارونه وينم

هيڅ وطنوال مې خوشحالي نه لري خپل وطن کې
ځکه چې هرې خواته ګورمه دردونه وينم

هغوی لا څه کوې چې ځان ته کله فکر وکړم
بيا مې بدن کې د خپل خوږ زړګي زخمونه وينم

داسې کار نه ګورم چې راشي زما خوله کې خندا
په هرې ورځ د خوشحالۍ په ځای غمونه وينم

اوس مې وطن دی د بمونو يو غټ کور *مياخېله*
په هرې خوا د بې ګناه خلکو مرګونه وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وطنـــه ســـتا د جوړېـــدو خـــو زه ارمـــان لرمـــه
د آبـــادۍ لپـــاره ښـــه ښاېســـته ځوانـــان لرمـــه

مونږه خاپوړې کړي تا کې ته خـو مـور يـې زمـونږ
لـــه برکتـــه دې يـــو نـــوم زه د افغـــان لرمـــه

لکه د هر چا په شان تـه پـه مـونږه حـق لـرې ډېـر
خيانـــت بـــه ونکـــړم لـــه تـــا سره ايمـــان لرمـــه

د تـا حقوقـو بانـدې پـوه يمـه لـه وختـې نـه زه
پاک مسـلمان يمـه پـه کـور کـې مـې قـرآن لرمـه

مونږ خو نړۍ سره په هر څه کې يو سيال *مياخېلـه*
آن چې په غرونـو کـې مـې لعـل د بدخشـان لرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوريږم د تعليم پر ځای وطـن کـې مـې نـن جنـګ دی
هر ځای ته چې اوس ګورم د شـهيد پـه وينـو رنـګ دی

غريـــب و کـــه مالـــداره دې حـــالاتو کـــې تبـــاه شـــو
د جنګ د لاسه هر ځای کـې اوس خـان زمـا ملنـګ دی

بمونـــه پـــه هـــر خـــوا کـــې انفجـــارکوي ځـــه وکـــړم
فقــط چـــې شــهادت د دوي د پــلار پــه مــا قلنــګ دی

چې ملک ته سوله راشي او بيا خـلاص شـم لـه دې حالـه
په کار راته ميرويس او احمدخان غونـدې يـو ننـګ دی

مـــلا چـــې د جهـــاد راتـــه تبليـــغ کـــوو *مياخېلـــه*
خپل رب يې دی هېر کړی اخته شوی اوس په بنـګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خــو د کفــر خـــلاف ځـــان نـــه القاعـــده جـــوړوم
همـــدې کفـــارو تـــه وطـــن کـــې خطـــره جـــوړوم

ملـــك تـــه مـــې راغلـــې د کومـــك پـــه بېلابېلـــو نومـــو
ځان دې اوس ټينګ کـه زه خـو تـا تـه دسيسـه جـوړوم

ظاهر کې دوست خو په باطن کې غټ دشمن يـې زمـونږ
پـــه خپلـــه خـــاوره کـــې بـــه تـــا تـــه هـــديره جـــوړوم

تــه خــو کوشــش کــوې چــې ومــې ويشــې ځــو تقســيمه
د تـــا د کـــار پـــه خـــلاف تـــل لويـــه جرګـــه جـــوړوم

مياخېلـــه ليکـــې د ملـــت پـــه درد کـــې تـــل غزلـــې
کـــه دې وي خوښـــه لـــه شـــعرو دې کتابچـــه جـــوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـــک را اخلـــو د تعلـــيم سره بېلتـــون کـــوو مـــونږ
د بـــې عقلـــۍ او نـــاپوهۍ سره ژونـــدون کـــوو مـــونږ

پـه دې خـو پـوی نـه يـو چـې علـم د ملـت رڼـا ده
په بدبختۍ او ځان ځانۍ کې اوس وېشـون کـوو مـونږ

اردو طالـــــب ولي طالـــــب زمـــــا اردو وولي
دغـــه کارونـــه د پرديـــو پـــه لمســـون کـــوو مـــونږ

که د ټوپک پر ځای قلم ته مـونږ ارزښـت ورکـړو ډېـر
بيـا بــه پــه کــلي کــې ارام سره ســکون کــوو مــونږ

مياخېل ټينگار کوي چې علم ضروري دی ډېـر زيـات
همـــدې لپـــاره د قلـــم سره تـــړون کـــوو مـــونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ملک مې وکړي ترقي داسې احساس ووینم
کاش دا خبره د هر ځوان په خوي خواص ووینم

چې په ظاهر کې ابادي او په باطن کې مرداري خوښوي
ستا د دوکو او د خیانت به بیا بڅاس ووینم

کار به شروع کړي په معدن کې د خدمت په نامه
بیا به د خرخ لپاره لاس کې یې الماس ووینم

ته غټ خاین یې خادم نه یې د ملت مجرمه
زړه به مې یخ شي چې د جرم دې قصاص ووینم

ای بې غیرته ستا په حق کې *مياخېل* داسې وايي
ډېر به شم خوښ چې نوک ويستل دې په پلاس ووینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه د پښـــوا پـــه شـــان مـــزه پـــه مـــازيګر نـــه ويـــنم
د کلي نجـوني چـې ورتلــې هغــه ګــودر نــه ويــنم

چـــې پښـــتنو يـــو بـــل تـــه لـــرې نـــه ســـلام کولـــو
اوس هغــه مينــه او محبــت پــه لــر او بــر نــه ويــنم

دلتــه خــو ســوله نشــته بــم پــه هــرې خــوا آلــوزي
ځکه ځوانان مې پـه بـاغو کـې پـه چکـر نـه ويـنم

کــه خــدای دعــا زمــونږ قبولــه کــړه او ســوله راغلــه
بيا به يم هـر ځـای تـه روان ځکـه خطـر نـه ويـنم

مياخېل خو وايي چې کافر هم د انسان خېرخــواه وي
د تـــل لپـــاره ورتـــه هـــيڅ پـــه بـــد نظـــر نـــه ويـــنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای افغان وروره په خپل منځ کې دښـمني مـه کـوه
د احمدشـــاه بابـــا لمســـيه نـــاپوهي مـــه کـــوه

زمونږ وطن کې خـو سر لـوړي افغانـان تېـر شـوي
تــه د هغــو پــه خېــر شــه وروره خــرابي مــه کــوه

نړۍ ته وښـايه چـې تـه هـم لـه هغـو کـم نـه يـې
ملك تـه صـادق اوسـه سر ټېټـې زنـدگي مـه کـوه

که کوم ريس يې ته نو حق بيا تل حقـدار تـه ورکـه
که دا غريـب وي يـا مالـدار بـې انصـافي مـه کـوه

مياخېل وينا کوي پـه شـعر کـې مسـلمان ملـت تـه
که ته جنت غواړې ای ځوانـه بـې دينـي مـه کـوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سختته زغملی شمه دومره نازدانه نه يمه
ځان درنه ګټمه تاريخ کې افسانه نه يمه

له ماشومتوبه د جهاد په لوري ووتلم
زه خو ويده کله د مور په زنګانه نه يمه

د ازادۍ لپاره مونږه شهيدان ورکړي
کم عقله پوه شه چې شوقي د مېخانه نه يمه

په دې نړۍ د شجاعت زمونږ پوښتنه وکړه
تاريخ مې وايي زه د دروغو خزانه نه يمه

مياخېل تل وياړي په جهاد باندې او داسې وايي
همدغه بس دی چې ذليل په ژوندانه نه يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې خاينـــانو تـــه کينـــه د زړه پـــه تـــا ســـاتمه
اوس خو زور نه لرم زړګی مې ورتــه غــل ســاتمه

چې برابر شو کلــه زور مــې بيــا يــې نــه پرېږدمــه
په مقابل کې يــې ودرېــږم خپــل ځنګــل ســاتمه

کــه پــه لانجــه شــو د خــبرې د اثبــات لپــاره
په حافظــه کــې مــې همــيش ورتــه متــل ســاتمه

د خاينـــانو ملګرتيـــا راتـــه ارزښـــت نـــه لـــري
نو ځکه ځان مــې د ښــو خلکــو سره مــل ســاتمه

مياخېل رښتيا ليکي شعرو کې او تل داسې وايــي
زه خو صادق يمه له دروغــو خپــل غــزل ســاتمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوند کوي چې کلي کې مې غـم نـه وي
خوښ به شمه ښار کې مې چې بم نـه وي

ناست به وي دوستان زما په خوا کـې تـل
ډېر به شـم خوشـحاله چــې مـاتم نـه وي

څوک چې د خېر فکر لري دې ملک تـه
دى دې بيـا زمــونږ لــه سره کــم نــه وي

خېــر دى کــه خــبرو کــې غلــط شــومه
کلـــه ، کلـــه فکـــر د چـــا ســـم نـــه وي

ډېـــر وربانـــدې وځـــورېږم زه *مياخېـــل*
چرتـــه چـــې بيـــا قـــدر د قلـــم نـــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوپـک لرمـه پـه شـاجور کـې يـې مرمـۍ نـه لـرم
چې درد مې ښه کړي په وطن اصلي ګولۍ نـه لـرم

زه خــو محتاجــه يمــه هــر چاتــه ددې لــه وجــې
يمه ســپين ږيــرى زه خــو وس د مـزدورۍ نـه لـرم

چې څوک مې قدر او عزت نه کوي خپل وطن کې
دا يــې علـت دى چــې غريــب يمـه مـاڼۍ نـه لـرم

زمــا بچــي دي وږي تــږي پــه وطــن کــې ربــه
نــور پــه مــونږ رحــم وکــړه وســه د زارۍ نــه لـرم

مياخېلــه وګــوره خيانــت کــوي زمــونږ رهــبران
ځکه خوشحال يم چې دولت کې کوم چوکۍ نـه لـرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغــه ســړی د کــور ســامان اوس پــه بــازار خرڅــوي
خو په اصليت کې خپل ايمـان دا پـه کفـار خرڅــوي

نيت يې دی کړی چې وطن پريږدي خارج ته لاړ شي
د دغــه تــګ لپــاره ځمکــه د خپــل پــلار خرڅــوي

کــه ددې ځمکــې پــه پيســو بانــدې يــې تــګ ونشــو
دا بــې غېــرت بــه د مېــرمن د غــاړې هــار خرڅــوي

بيــا هميشــه يــې د وطــن پــه بيلتــون زړه ځــوريږي
دوي خو په خپله د خپل خــوږ زړګــي قــرار خرڅــوي

مياخېل مين په خپــل وطــن دی او بيــا داســې وايــي
هلته خو نجونې پــه ځوانــانو خپــل ســينګار خرڅــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشــاله تلــی و اوس بېرتــه پــه خفگــان راغلــی
هغــه چــې ديــن نــه و منكــر اوس پــه آذان راغلــی

په خپلو كـړو، شـو پښـېمان توبـه يـې رب تـه وكـړه
د پــلار يـــې نـــه منلـــه اوس ورتـــه ارمـــان راغلـــی

ټوپک يې کېښودو پـه ځمکـه راغـی سـوله يـې وکـړه
په قدر يې پـوه شـو ځکـه کـلي تـه دا ځـوان راغلـی

د دغــه ځــوان نــه عــبرت واخلــۍ او قــانون ومنــۍ
تاســو د لاســه مــې وطــن كــې دا خــزان راغلــی

مياخېـل يـې قـدر پـه ډېـر مينـه هميشـه كـړی دی
چې يې حجرې ته كوم غريب او كه كوم خـان راغلـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ ځان را ويښ کړه د وطن خـراب حـالات وګـوره
ماديـات مهـم نـه دي د ژونـد لـږ معنويـات وګـوره

ډېر زيات بې عقله يې له هيڅ شي نه خبر نه يې تـه
ځان دې کړه پوې د ملنګ جان هغه کليات وګـوره

لس ګون به نه لرې د ورځې به د سـلو ډېـر خـورې
ځان دې کنټرول که دا بـې ځايـه خرابـات وګـوره

په هر نيک کار کې دې دعا د مور او پلار نـه واخلـه
بيـا دې پــه کــار کــې د دعــا دا برکـات وګــوره

مياخېل خو ليکي حقيقت په خپل شعرونو کـې تـل
کــه بــاور نــه کــوې نــو ورشــه غزليــات وګــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس که ورځې هغه ډالر په موسسو کې نشته
صادق سړی خو د دولت په ادارو کې نشته

مالدار نازيږي چې ډالر او فرونر لرمه
خلک پوه شوي دي چې قدر په پيسو کې نشته

د انقلاب خراب حالات خو مو ماغزه خراب کړه
دا يې علت دی ښه خبره مو ذهنو کې نشته

که بد اخلاقه يې قرآن سره دې ځان اشنا کړه
ښايسته خبرې خو د مينې کتابو کې نشته

اوس شاعران هم درباريان دي د هر چا صفت کړي
مياخېل بيا وايي چاپلوسي مې غزلو کې نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دولت مې اسلامي دی په دې کې خـو شـک نشـته
هر ځوان مې خطري دی په دې کې خو شک نشته

دنیـا هــم راتــه ګــوري خــو څــه کــولای نــه شي
دا کار د پنجابي دی پــه دې کــې خـو شـک نشـته

هر څوک په کې خبرې کړي د خپل فایـدې لپـاره
دا خوي د مسلي دی په دې کــې خـو شـک نشـته

اسـلام تـه کـه وګـورو مـونږ ټـول یـو سره ورونـه
پلان خو د غربي دی په دې کــې خـو شـک نشـته

میاخېل **باندې یې بوي هم لکه عطـر غونـدې لګـي**
دا دود د سپیلني دی په دې کــې خـو شـک نشـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ښـــه او بـــد تـــوپير كـــولی شـــم شـــعور لرمـــه
ډوډۍ پـــه كـــور كـــې پخـــوم ځكـــه تنـــور لرمـــه

خان تيار خور وي د هر كار نه ځان بـې غمـه گڼـي
پـه مـال نـازيږي داسـې وايـي چـې مـزدور لرمـه

د تـا حيـا ده پـه مـا گرانـه زه بـې شرمـه نـه يـم
زه افغـــاني رســـم او رواج دود او دســـتور لرمـــه

كه يم بـې وزلـه تـه پـه سپكه راتـه مـه كـړه نظـر
زه پـــه ټولنـــه كـــې عـــزت لـــرم كلتـــور لرمـــه

مياخېل دنيـا تـه خپـل غـزل كـې دا خـبره كـوي
د احمدخان او ميرويس خـان غونـدې بـاتور لرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جانانه چې راځمه زه هر وخت ستا په کوڅه کې
جومات ته ننوزم خدای ته کېنم په توبه کې

چې د قبر عذاب ياد شي بيا پښې مې لرزه شي
خدای ته له ډېر وېرې بيا پرېوځم سجده کې

چې سخته پا ما راشي او د حل لاره يې نه وي
نفلونه بيا شروع کړمه تنها زه په کوټه کې

چې ځان ته فکر وکړم وايم ډېر زه گنهگار يم
په ياد مې شي بيا وکړم تهجد په نيمه شپه کې

مياخېل ته بخشش وکړه ستا د رحم دربار لوی دی
امتحان ترېنه ته واخله په دې آخري وعده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوانه آباد دې کړه خپـل ښـار لکـه د روم غونـدې
لاس دې نيـولی دی تـر زنـې لکـه بـوم غونـدې

ته بايد کار وکړې چې ملک دې ترقۍ ته مخ کـړي
ته کرار ناست يـې لکـه خســر کـره د زوم غونـدې

تـه بايـد ملـک کـې دې مثبتـې کارنـامې ولـرې
چې نوم دې وشي د ميرويس نيکـه د نـوم غونـدې

کـه کـار ونکـړې او د بـل پـه اوږو بـار شـولې تـه
داسې بيا ښکاري چې يې پروت کاسه کې موم غونـدې

چې جيـب دې ډک وي د پيسـو نـه او مصرف نـه
کــــــــــــــــــــــوې
مياخېل بيا وايي دغه ځوان دی ډېر د شوم غونـدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بـــې ځایـــه دې وخـــت مـــه تېـــروه ولولـــه کتـــاب
چـــې ولـــرې اللـــه سره ښاپســـته ســـوال او جـــواب

مرګ نيتـه معلومـه نـه ده دیـن نـه ځـان خـبر کـه
بیا هم وخت درنه تېر نـه دی توبـه وکـړه لـه شراب

په مخ به دې نور وي چـې ۵ وختـه لمـونځ وکـړې
بې دینه مسـلمان یـې ځکـه رنـګ دې دی خـراب

په قرآن خو عمل نه کـوې خطـا بـه شـې دوزخ تـه
نېـک عملـه شـه جاهلـه ژونـد تېریـږي پـه شـتاب

چې دین دې قایم کړی وي پـه حقـه لار روان یـې
میاخېل باندې تل ګران یې بیا پـه شـانتې د ګـلاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

قــدر دې نشــته پــه ټولنــه شرابي يــې ځکــه
چې مور او پلار درته خېرا کړي آزاري يې ځکه

چې ښه خبرې هم په تا باندې تل بدې لګي
ملامت نه يې ماشومتوب نه ته چرسي يې ځکه

پــه کليوالــو بانــدې ځکــه تــه ملنــدې وهــې
ځان ته غټ فکر کوې ته خو اوس ښاري يې ځکه

بد عمل مه کوه چې ښه درسره نه ښکاريږي
دا يې علت دی چې لمسی د ابدالي يې ځکه

مياخېل خو وخت تېروي تل د نېک عملو سره
زه خو وخت نه لرمه تاته ته بنګي يې ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مالدار خوشحاله دی چې ښه فرېمانه مال لرمه
خلكو ته وايي چې غريب باندې تل خيال لرمه

زما غريب خپلو بچو لپاره غواړي خيرات
دا څنگه خيال دی زه له تا نه دغه سوال لرمه

څومره بخيل يې په هيڅ چا دې زړگی درد نه كوي
يتيم خو وايي چې كومك وكړه اوبال لرمه

زكات خو فرض دی په دوي باندې دوي يې نه وركوي
هر يو مالدار سره په دې باندې جنجال لرمه

مياخېل خو وايي غريبی كې دا يخني راغلله
كه كمپل نه لرم نو درې گزه دستمال لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې نه شرمېږمه هـر ځـای کـې غريبـي مـې کـړې
چې حـلال وګـټم هـر چېرتـه مـزدوري مـې کـړې

چې چېرتـه لاړ شـمه د کـار لپـاره رب مـې ګـوري
دروغ زه نه وايمه کار کـې ښـه خـواري مـې کـړې

په غريبۍ کې هم سر ټيټـې نـه يـم هـيڅ چاتـه زه
خېل او پردو سره هر کار کې ښه ځواني مـې کـړې

چې کوم مشکل په ما راغلی د خپل رب دربـار کـې
سجده مې ايښې ده او ډېر عذر او زاري مـې کـړې

ددې کــارونو تــر څنــګ يــو خــبره بلــه کــوم
مياخېــل ويلــې خونــدوره شــاعري مــې کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپلــه يـــې ګمـــراه نصـــيختونه ماتـــه مـــه کـــوه
غلـــی شـــه چاپلوســـه صـــفتونه ماتـــه مـــه کـــوه

نـــه مـــنم خـــبرې دې پـــوهېږم دروجـــن يـــې تـــه
نـــه ډارېـــږم تـــا نـــه نـــور ګواښـــونه ماتـــه مـــه کـــوه

غلام خـــو دې څـــه نـــه يمـــه چـــې ومـــنم امرونـــه دې
نـــه درزم پـــه خولـــه دې اوزونـــه ماتـــه مـــه کـــوه

زه دې استعمال کړمه کـــه ګـــير تـــه مـــې تـــه راغللـــې
ولم دې پـــه سر بيـــا ډېـــر عذرونـــه ماتـــه مـــه کـــوه

شکمن وم پرې *مياخېل* چې دا خـــاين ددې ملـــت دی
اوس خـــو بـــاوري شـــوم ســـترګکونه ماتـــه مـــه کـــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې عمل کې دې اخلاص وي عبادت کې حسابيږي
چې خبرې پسې شا کوې غيبت کې حسابيږي

د غريب او مالدار شخړه کې چې حق فيصله وکړې
نيکي به الله درکړي عدالت کې حسابيږي

چې ښه چا سره وکړې د الله رضا لپاره
چې مطلب دې پکې نه وي صداقت کې حسابيږي

الله ته توبه وباسه چې نه ترېنه خلاصيږي
يوه يوه گناه به دې قيامت کې حسابيږي

مياخېل په ملگرتيا کې ډېر صادق دی ای ملگرو
که څوک ورسره چل کوي خيانت کې حسابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په قــدر بــه يــې پــوی شــې تــه خپلــه کلــه پــلار شــې
ارمان به د خــدمت وکــړې چــې قــبر تــه گــوزار شــې

چې پلار ته دوکه ورکــړې او پېســې ترېنــه بيــا واخلــې
قــمار تــه بــه دې زړه کيــږي روان بــه پــه بــازار شــې

د پلار حلال پېسې به دې حرام کار کې مصــرف کــړې
سگرټ او چرس بــه ووهــې بيــا لــړ شــانتې خــمار شــې

حرام کار پسې گرځــي خــو افســوس بــه وکــړې هلتــه
چې پلار دې شي وفــات او بيــا تــه پــاتې د قــمار شــې

مياخيــل درتـــه خبـــرا کـــوي لوچـــک او لنـــډغره
چې مړ شې زر تر زره د خدای قهــر کــې گرفتــار شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

يوه ورځ به تـول مـړه کېـږو دنيـا نـه کـړي گـذاره
دا راغـــلي د قـــرآن پـــه څلورمـــه ســـپاره

چې رب زمونږ قاضي دی په ورځـې د قيامـت کـې
همـــدا د مســـلمان ده بهترينـــه خـــاطره

ددې دنيا تپوس به پـه پـه هغـې دنيـا کـې کيـږي
رازه چـــې ښـــه اعـــمال وکـــړو زمـــا ده مفکـــوره

په اسلام بانـدې عمـل وکـړو او ويـې رسـو بـل تـه
خـدای بـه وځلـوي مـونږه بيـا پـه شـان د سـتاره

په جنگ کې گټه نشته ده او سوله خـير خـواهي ده
راځـه چـې ســوله وکــړو د *مياخېـل* ده مشــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ای مسلمانه زه لـه تـا نـه یـوه غوښتنه کـوم
عمـل دې نېـک کـړه دا د زړه درتـه بلنـه کـوم

اللـه خـو وایـي چـې توبـه وباسـه بـدو نـه دې
زه مهربانـه یـم بنـده تـه مـې بښـنه کـوم

تـه یـې غافـل چـې کلـه راغللـې زمـا حضـور تـه
د ښـه او بـدو عملـو دې بیـا پوښـتنه کـوم

ورته به ورکړمه جنت چـې نېـک عملـه وي څـوک
بل چې خپل دین یې قایم کړی وي دا ژمنـه کـوم

دا آخـرت پـه ورځ خـو خپلـه تـه قـاضي یـې ربـه
میاخېـل خـو وایـي پـه همـدې درنـه مننـه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

امتـــي د محمـــد يـــې گـــوره ځـــومره بختـــور يـــې
د اللـــه مهربـــاني ده آخـــرت كـــې معتـــبر يـــې

فيصله زمونږ د رب ده ځوك غريب ځوك بـه مالـدار وي
خفـه نـه شـې مسـلمانه د ديـن نـزد كـې برابـر يـې

په فساد كې ته اختـه يـې پـه رشـوت هـم نـه مړيـږې
د خير كار وكړه نور بس دى د مظلوم ملـت رهـبر يـې

امتحان كې ته راگير يې قومندانـه ځـان دې سـم كـه
په هر چا كوې ظلمونه د خداى قهر نـه بـې خـبر يـې

مياخېل درته نصيحت كوي چې رب درنـه راځـي كـه
يوه ورځ به ته مـړ كيـږې كـه هـر ځـومره زورور يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اى مسلمانه ځان اصلاح که شيطاني مه کوه
تنها ځان مه ګوره هر کار کې بدنيتي مه کوه

د منافق سړي عادت وي هميشه لپاره
په وعده نه وي ولاړ ته خو بې لوزي مه کوه

دا هم ګناه ده چې ته وکړې په هر کار کې اسراف
دين مو اسانه دى په ځان ډېره سختي مه کوه

که غواړې ولرې ټولنه کې په هر چا قدر
ته د مشرانو مخ کې نور بې ادبي مه کوه

مياخېل ته غوږ شه که ته غواړې چې ارامه اوسې
دين دې قايم که نور په ژوند کې غلطي مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له خـدای نـه ډار لرمـه زه پـه چـا تهمـت نـه کـوم
زه خو هـر چاتـه مـې کيسـې د صـداقت نـه کـوم

کـه نفـس لرمـه نـو ويـژدان ورسره خـواکې لـرم
همـدې لپـاره پـه ظـالم هـيڅ شـفقت نـه کـوم

د خـدای رضـا لپـاره هـر وخـت کـې خـبره کـوم
د چاپلوسـی لپـاره هـيڅ د چـا صـفت نـه کـوم

په دې هم پوه شی چې مې ژوند کې دا عادت لرمه
تل مې خبرې د خپـل پـوهې او حمکـت نـه کـوم

غم دې *مياخېل* سره شريک که ځکـه داسـې وايـي
د راز خـبرو کـې هـيڅ کلـه خيانـت نـه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دنيـــا غمونـــه هېـــر كـــړي او آرام ســـړى ويـــده شي
او ځان ترينه بــې غمــه كــړي مــدام ســړى ويــده شي

بې خوبه به وي هر سـړى تــر نيمــو شــپو چــې كينــي
عصاب به يــې آرام وي چــې ماښــام ســړى ويــده شي

ګــذاره كوټــه كــې نــه كيــږي د دوبي پــه موســم كــې
ډېر خوند كوي چې اوړي كې په بام ســړى ويــده شي

څوريږي به په زړه كې مجبوريــت نــه بــه يــې زغمــي
د مينــې پــه كيســه كــې چــې ناكــام ســړى ويــده شي

د *مياخېل* په شمول هر څوك ورته دعا كوي په لمونځ كې
چې قــبر كــې همــېش پــه ننــګ او نــام ســړى ويــده شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښاپســـته خـــبرې اورم روزمـــره زه پـــه پوهنتـــون کـــې
چې وزګار شمه له کاره بيا خو ناست يـم کتـابتون کـې

د علمـــه چـــې خـــبر شـــوم برکـــت د مطـــالعې و
دې خلکو خـو چټـي ويـل فايـده ده درملتـون کـې

د اسـلام پينځـه بنـا خـو ماشـومتوب کـې راتـه يـاد و
ښـــودلي و اســـتاد راتـــه د وختـــه وړکتـــون کـــې

کوچنيـــوالي نـــه مـــې خـــوښ و د مشـــرانو مجلســـونه
همېش به پکې ناست وم ښه عادت مې و ژونـدون کـې

همدغـه مـې خويونـه و کـه ډېـر معلومـات غـواړې
مياخېل کره بيا لاړ شه درته ناست دی مېلمسـتون کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لړم چيچلی يې لـږ صـبر شـه اوس ميـا بـه راوړم
که د ميـا دم کـې څـه تـاثير نـه و مـلا بـه راوړم

رنګ دې خراب شو ورو په ورو د لړم ټک باندې
نغدې خو نه لـرم عـلاج تـه دې د غـلا بـه راوړم

حقيقـي غـل نـه يـم حـالاتو مجبـور کـړی يمـه
که غلا کې ګير شومه په ځان باندې بـلا بـه راوړم

که د خدای رحم وشو خلاص شومه له دې بلا نـه
مور خو دې نه لـري دنيـا نـه دې طـلا بـه راوړم

مياخېله وګوره يو پلار خپل زوی ته څه نه کـوي
که چېرته ښه شولې خيرات کې دې بيا غوا بـه راوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نازونـه مـه کـوه جانانـه چـې بیـا نـه بـه یمـه
ماښام کې مه راځه وختـي راځـه ویـده بـه یمـه

چـې کلـه راشـې او زمـا سره دیـدار وکـړې تـه
په هغه ورځ له نـورو ورځـو نـه بیـا ښـه بـه یمـه

چې راته راکړې ته وعدې د خپل راتلو دې کلـه
بیا خـو حتمـي پـه انتظـار کـې د کاتـه بـه یمـه

راباندې مه کـوه ظلمونـه پـه مـا ډېـر ځـوریږي
ته خو خبر نه یـې ای مـورې د چـا زړه بـه یمـه

رابانـدې وکـړل ډېـر کبرونـه او نازونـه *میاخېـل*
ارمان به وکړي وخت به تېر وي بیا واده بـه یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راتــه ډېـر مـه گــوره ظـالمې چــې بدنامـه بـه شــې
که چا شک وکړو نو اعتبار کې دې بیا خامه بـه شــې

کله ځان تـه شــو وصـال کـې بـه بیـا وکـړو دیـدن
زړه دې لـږ صـبر کـه جانانـه چــې ناکامـه بـه شــې

که په وصال کې دې زړه تنگ شــو او روانـه شــولې
نه دې پرېږدمه لـږ بـه تـم شــې بیـا روانـه بـه شــې

که مونږ قسمت چېرته یو ځای کړو او د رب رضـا وه
د زړه ارمـان بـه دې پــوره شي او آرامـه بـه شــې

تـــه د *میاخېـــل* غمونـــو وخـــوړلې خـــواره شـــولې
که په نصیب دې شو خوښې نه گل اندامـه بـه شــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د غشــو خیــال کــوم چــې کلــه دې بڼــو تــه گــورم
راتــه رایــاد شي چــې د تــا لارو کوځــو تــه گــورم

زه یمــه شــیخ درتــه اظهــار د مینــې نــه شــم کــوی
راتــه حیــا راځــي چــې کلــه مــې تســبو تــه گــورم

پــه تــا مــین یــم د خــانۍ دې پــروا نــه لرمــه
په خدای باور وکړه کـه زه بـه دې پیسـو تـه گـورم

په غریبۍ کـې مـې زړګـی رانـه سـتا مینـه غـواړي
ځان ته حیرانه شم چې کلـه مـې خیـالو تـه گـورم

میاخېله فکر مــې بــدل شي چــې کتــاب دې لــولم
دربانــدې ویاړمــه چــې ســتا دې غزلــو تــه گــورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څو کاله وشــول چــې خــبر دې لــه احوالــه نــه یــم
کــډه دې لاړه لــه دې کــلي زه خوشــحاله نــه یــم

زړه مــې ځــوريږي همیشــه د تــا بیلتــون کــې لــیلا
تر اوســه خــلاص د تــا د مینــې لــه جنجالــه نــه یــم

له کومه وخته چې دې کــور لــه دغــې کــلي تللــی
په رب قسم په ځان مې پــوه لــه هغــې کالــه نــه یــم

الله ته طمع لرم یو ځای به شو بیا کــوم وخــت کــې
نــا امیــد شــوی خــو زه ســتا لــه دې وصاله نــه یــم

له جدایۍ نه مې ډېر وخت تېــر شــوی ای *میاخېلــه*
اوس خو په مینه کې له هــر چــا سره ســیاله نــه یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چـې تـه لاړلـې جانانـه ارمانونـه مـې شـول خـاورې
چې دې کبر په ما وکړ ټول خوبونه مې شـول خـاورې

د بیلتـــون پېښـــه دې داســـې یـــوه غټـــه حادثـــه ده
چې زغملی مې هیڅ نه شو پلانونه مـې شـول خـاورې

له کوم وخته چې ته شولې د بـل چـا د ژونـد ملگـری
په ځان پوه شومه ملگرو دیدنونـه مـې شـول خـاورې

عـــادت شـــولمه یـــاره جـــدایۍ سره دې نـــوره
نو ځکه پـه خپـل وار سره غمونـه مـې شـول خـاورې

ملگـرو تـه مجلـس کـې نـن *میاخېـل* وویـل داسـې
د وخـت پـه تېریـدو سره یادونـه مـې شـول خـاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د تــا لپــاره خــو د بــر کــلي گــودر مــې خــوښ دی
چې دې کوم پکې دیدن ځکه سـحر مـې خـوښ دی

چـې ورتـه هـر وختـې روانـې وي د کـلي نجـونې
په تهول ورځ کې لیلا وخت د مـازیگر مـې خـوښ دی

د تا دیدن بانـدې زه اخلمـه پـه مـن مـن پـه غوښـې
که دې لیدو کې کوم خطر وي بیا خطـر مـې خـوښ دی

چـې مخـامخ شـو د دیـدار پـه حـال کـې یـاره زمـا
راته ته گوره ډېـر پـه مینـه سـتا نظـر مـې خـوښ دی

نــه کــوم مینــه کــې دوکــه ورسره هــیڅ ***میاخېلــه***
په خدای بارو وکړه چې زړه نه مې دلبر مې خوښ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کړه جفا زما د خـــوږ زړګـــي درمـــان يـــې تـــه خـــو
د خپل د مور او پلاره ما باندې ډېر ګران يې ته خـــو

ولـــې دې قـــدر بانـــدې نـــه پـــوهېږې ای ظـــالمې
زمـــا د ژونـــد د خوشـــحاليو يـــو ارمـــان يـــې تـــه خـــو

زه خو ټول ژوند د تـا پـه نـوم تېـروم ای محبـوبې
زما په مينه چې تــه کــبر کــړې نــادان يــې تــه خــو

را تـــه دې راکـــړل د دروغـــو ډېـــر لوزونـــه لـــيلا
زه يمه پـوه راسره ټـک او بـرګ روان يـې تـه خـو

مياخېل عاشق دی اوس د تا په حسن ځان خبر کـه
پروا يې نه لري چې زوړ يې او که ځوان يې ته خـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــه مــا خــو ښــه لګــي جانانــه دغــه درې خــبرې
چـــې راتـــه وایـــې د واده او د کـــوژدې خـــبرې

زما به زړه تنګ نه شي هیڅکلـه د تـا پـه خـوا کـې
که راتـه وکـړې تـه همـیش ډېـرې اوږدې خـبرې

ډېرې وعدې دې راته راکړې پـه وصـال کـې یـاره
نه مې هیرېږي په خپل ژونـد د هغـه شـپې خـبرې

چې غم دې زور وکړي په ما بیا زه دې خواته راځـم
راتــه کــوه بیــا پــه نــازو خــوږې، خــوږې خـبرې

په هغه شپه یې په وصال *میاخېل* تـه داسـې وویـل
چې څوک بـه ونکـړي زمـا غونـدې پسـتې خـبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـا پسـې بـد مـه وايـه خبـر دی بهسـودوال دې يمـه
يــو ځــای اوســېږو بيــا اخــر خــو کليــوال دې يمــه

چې ستا په مينه کې هر څومره په تهمت کې گير شم
پـــروا يـــې نـــه لـــرم د زړه نـــه مينـــوال دې يمـــه
ستا په بېلتون کې خو ځورېږم په هر وخت کې گرانـې
خــدای تــه اميــد لــرم پــه طمعــه د وصــال دې يمــه
پـه غريبـی کـې چـې سـتا غـم رابانـدې زور راولي
بيا کار مـزه نـه کـوي ځکـه چـې پـه خيـال دې يمـه
زه به دعا وکړم چې کـور کـې مـې ښـادي جـوړه شي
زړه مـې تنـگ شـوی وږی تـږی د جـمال دې يمـه

مياخېل خو وايي خـدای دې ورسـوه غـټ مقـام تـه
تــه بــه مشـــري وکـړې او زه بــه مرســتيال دې يمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تا مئین یم د حیا نه څه ویلی نه شم
له رب دې غواړم جدایي دې زه منلی نه شم

زمونږه کلي کې لېدلو ته هم جرم وایي
همدا یې وجه ده چې سم درته کتلی نه شم

ریبار چې ولېږمه و یې شړي کور مخې نه
بیا د ژړا نه بې غېر نور څه زه کولی نه شم

رب ته تل سوال کوم چې راکړي خوشحالي په ژوند کې
په تا ځوریږمه غمونه دې لیدلی نه شم

میاخېل خو وایي په ژوندون کې که زما نه شولې
غم به دې دروند وي په اوږو یې بیا وړلی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــــه زړه دې وويشــــتم د حســـن دې ســـودا کومـــه
پــــه يـــو ســـاعت کـــې اوس شـــپېته وارې ژړا کومـــه

زما په زړه کې دې خپل ځان لـه تـاج محـل جـوړ کړلـو
بيـــا دې پـــرې کـــبر وکــړ ځکـــه خـــو خپـــرا کومـــه

چې غم دې سپک شي د همدې لپاره هر وخـت کـې زه
د بيلتـــون بحـــث دې لـــه هـــر چـــا سره جـــلا کومـــه

داسې ونه وايې چې يـار مـې پـه بيلتـون خوشـحال دی
زه خـــو خـــبرې لـــه ډېـــر درد نـــه پـــه خنـــدا کومـــه

مياخېـل خــو وايــي کــه رضـا بانــدې زمـا نــه شـولې
بيـــا بـــه پـــه تـــا بانـــدې جـــادو پـــه کـــوم مـــلا کومـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې راغلی وم خپل کـور کـې دې ويـده و کنـه
زمـا مطلـب ددې راتلــو نــه ســتا کاتــه و کنــه

پــه جــدايی کــې دې پــه هــره لحظـه وســوم يـاره
پــه زړه مــې درد خــو دغــه ســتا د بېلتانــه و کنــه

ته خو به مسته گرځېدې د چـا پــه غـم کـې نـه وې
ته څـه خـبر وې ســتا دا حسـن مـې پـه زړه و کنـه

ســتا د لېــدو خــو زه همــيش وږی او تــږی ومــه
همـــــدا علــــت زمــــا د وزن کمېـــــده و کنــــه

مياخېـل تبـا شـو سـتا پـه مينـه کـې غزلـې ليکـې
اصــلي مجــرم يــې دغــه ســتا کــاږه باڼــه و کنــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــه جــدايۍ کــې دې زمــا زړګــی درديــږي کنــه
په ميتــوب کــې ســترګې نــه شرميــږي کنــه

کـــلي کـــې ســـتا د حســـن غټـــه اوازه خپـــره ده
ځــان تــه پلــو ونيســه مــخ دې ډېــر ځليــږي کنــه

مين دې زه يم په قسمت کــې د بــل چــا شــولې تــه
ځکــه لــه ســترګو نــه مــې اوښــکې روانيــږي کنــه

د خدای رضا به وي دې کار کــې زه بــه څــه ووايــم
کنــه تنبســتومه دې خــو نــوم زمــونږ بــدېږي کنــه

مياخېل غيرت لري په مينه کې دې سر نــه تېــر دی
د کـــلي خلکـــو د پيغـــوره هـــم ډاريـــږي کنـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه خــــو درتلمــــه ارمـــانجن دې د دیـــــدار ومـــــه زه
نصــیب مــې بــد و ومــې نــه لېــدې بــیمار ومــه زه

په هغه ساعت کې چې تصویر دې زما خیال کې راغــی
خلکــو تــه داســې ښــکارېدم چــې ډېــر خــمار ومــه زه

تا خو به ماته تل ویل چــې زه خــو ستا یــم پــه ژونــد
ولـــې دې هېـــر کـــړه دا خـــبره د تـــا یـــار ومـــه زه

د تـــا د مینـــــې غلامـــــې هـــم مـــا قبولـــه کړلـــه
کـــه تـــا منلـــه همېشـــه بـــه لـــه تـــا ځـــار ومـــه زه

میاخېل ویل چې کله پــوه شــومه ټــول غــم دی مینــه
لـــه هغـــې وروســـته بـــه روان پـــه خپلـــه لار ومـــه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کـــه کلـــه راغلمـــه لـــه تـــا سره غرمـــه کومـــه
بيـــا ســـتا پـــه خوښـــه يـــوه ښـــکلې زمزمـــه کومـــه

د تا خوښيږي چې چا کړی وي سينګار کې ځان ته
همـدې لپـاره خـو پـه سـترګو کـې رانجـه کومـه

د تا ديدار به مې مطلب وي ستا کـوځې تـه درځـم
رقيـب بـه وسـوځوم انګـړ کـې دې دمـه کومـه

خدايه زما يې کـړې وصـال پسـې يـې ډېـر ګرېـږم
دغـــه دعـــا پـــه تهجـــد کـــې هـــره شـــپه کومـــه

مياخېل خو وايي چې زړګی نـور صـبرولی نـه شـم
د حســـن تـــږی دې يـــم تـــا پســـې جرګـــه کومـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کم عقله یاره خلکو مخ کې نور اواز مه کوه
په نیمه پوه شه ای جانانه په ما ناز مه کوه

غږ دې ډېر خوږ لګي په ما باندې خبره واوره
چې راته وایې ته ټپه ورسره ساز مه کوه

چې څوک خبر نه شي زما او ستا په مینه باندې
دغه خبره د هر چا سره په راز مه کوه

زه خو راغلی وم کور مخ کې دې رقیب ولاړ و
ملامت نه یم نور کتل په بد انداز مه کوه

مياخېل يې نه لري پروا رقيب به هر څه وايي
ته مه ډارېږه نور پروا د هر غماز مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د صاحب شاه صابر د غزل پرلیکه

((بې کوره شي چې څوك په بې درکـو پسـې گرځـي
درانه خلك سپکېږي چـې پـه سـپکو پسـې گرځـي))

دا څنگــه زمانــه شــوه یــا بدبختــه شــولو مــونږه
دا خلــك اوس د خلکــو پــه خــبرو پســې گرځــي

ماشوم چې مـې ځلمـی شي بیـا کـوي دا دوه کارونـه
یــا گرځــوي ټوپــك او یــا د ښــکلو پســې گرځــي

خــو گټــه مــو قلــم کــې دی عبــث دي دا کارونــه
که ځوان کې مې احساس وي په لیکلـو پسـې گرځـي

مــزه خــو هــر څــه نلــري تعلــیم وکــړئ ځوانــانو
میاخېـل یـې خونـد لیـدلی اوس غزلـو پسـې گرځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

خدايه دا څنګـه زمانـه شـوه اوس خـو نـور راغـلي
ورتــه حېــران يــم پــه رضـا او کـه پـه زور راغـلي

ددې رضـــا او ددې زور خـــبر معلومـــه نـــده
که پوی د زور شوم نو د ټينګې مـې بيـا تـوره نـده
زمـــا تـــاريخ د عـــاجزی اجـــازه نـــه راکـــوي
زمـــا وجـــدان د غلامـــی اجـــازه نـــه راکـــوي
زما په خاوره کې چنګيز که سکندر او که برايډن راغلـی
په دې هم پوه شئ چې يې دلتـه ځنکـدن راغلـی
د انګريزانـــو مقابـــل کـــې مـــو جګـــړه ګټلـــې
د ميونـــد جنـــګ راتـــه ملالـــې پـــه ټپـــه ګټلـــې
مونږ خو نران يو زمونږ ښـځو هـم جهـاد کـړی دی
ددې نړی ټول تـاريخونو يـې هـم يـاد کـړی دی

نو بيا مو څنګه دا جرات وکـړو چـې راغلـی دلتـه؟
په نورو پوه نه يم تابوت اوس ځان ته واخلـئ دلتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــونږ د دښـــمن پـــه مقابـــل کـــې نظـــر نـــه ټيټـــوو
يـــا بـــه غـــازي يـــا بـــه شـــهيد شـــو خـــو سر نـــه ټيټـــوو

د احمـــد خـــان د پـــاني پـــت جګـــړه مـــو يـــاده نـــده؟
د هغـــې ننـــګ او د غـــيرت کيســـه مـــو يـــاده نـــده؟
د امـــان خـــان د پـــاڅونو نـــه هـــيڅ خـــبر نـــه وې تـــه؟
دا انګريزانـــو د ماتېـــدو نـــه هـــيڅ خـــبر نـــه وې تـــه؟
د شـــــوروي اتحـــــاد ماتـــــه د چـــــا نـــــه هيريـــــږي
دا د يـــــوالي لويـــــه ناســـــته د چـــــا نـــــه هيريـــــږي
د مجاهـــد پـــه برکـــت دوی تـــار و مـــار شـــول دلتـــه
څه يې ژوندي څه يې زخمي څه يې مردار شول دلتـه
زما دې خاورې ته چـې سترګې پټـې کـړي دي چـا
يـم بـاروي هغـې تـه حـتمن ښـېرې کـړي دي چـا

دلتـــه چـــې هـــر دښـــمن راغلـــی هغـــې سر خـــوړلی
شرمنـــده تللـــی پـــه ســـينه يـــې تـــل خنجـــر خـــوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماشـــومتوبه د جهـــاد پـــه لـــوري وتـــې يمـــه
جهـاد مـې کـړی تـر هغـې چـې شـهيد شـوی يمـه

داسې ښکاريږي چې تـاريخ نـه مـې خـبر نـه وې تـه!
يا هم وطن کـې مـې خـبر د خپـل خطـر نـه وې تـه
نـو زه بـه تاتـه پخپـل ملـک کـې هـديره جـوړوم
د تـــا لـــه وينـــو هـــره لاره کـــې چينـــه جـــوړوم
د کومکـــو پـــه بيلابيلـــو نومـــو راغلـــې دلتـــه
ډېـر يـم حېـران فقـط زمـا پـه زارو راغلـې دلتـه
زمونږ هېواد تـه، دې راتـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
راتګ خو پريږده بيرته تـګ نـه بـه خېـر ونـه ګـورې
دلتـــه بـــه خـــاورو سره خـــاورې شـــې زمـــا دښـــمنه
دروغ يـــې مـــه ګڼـــه زه وايمـــه رښـــتيا دښـــمنه

زمـــا وطـــن پخپلـــه غېـــږه کـــې بچيـــان روزلي
تـــاريخ ګـــواه دی همېشـــه يـــې بـــاتوران روزلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احمـــد خـــان او مـــيرويس خـــان دلاوري رايـــاد ده
ماتـــه د هـــر يـــو نيکـــه بيـــل بيـــل سرداري رايـــاد ده

مـــا لـــه هغـــوی د ازادۍ همدغـــه لار زده کـــړی
د خپل تاريخ نه مې همدغـه يـو غـټ کـار زده کـړی
د آزادۍ لپـــــاره تـــــل بايـــــد زه وجنګيـــــږم
دا مـــو مـــيراث دی د نيکونـــو چـــې ښـــه وجنګيـــږم
تر څو شـهيد يـا هـم غـازي شـم د وطـن پـه خـاطر
پروا هيڅ نه کړي کـه زخمـي شـم د وطـن پـه خـاطر
خو ته به هم دلته د وروس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
د پاکستان هر يو جاسـوس غونـدې بـه ماتـه وخـورې
چې دلته راغلې د اکبر د کارنامې نه ته هيڅ نـه وې خـبر؟
دافغانستان د تېرې شوې زمانې نه ته هيڅ نه وې خـبر؟

بخـارا تاشـکند او تـر ډهـلي مـو پاچـاهي کـړې ده
مـــونږ د نـــړۍ پـــه ډېـــرو ســـيمو بـــاداري کـــړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د راتلو مخکې، دې تاریخ نه بـه دې ځـان خـبروو
د افغانستان د هر یو سـیخ نـه بـه دې ځـان خـبروو

مونږه خو ستا په خلاف هـم ناسـت یـو جهـاد لپـاره
ځـان قربـانۍ تـه مـونږ چمتـو یـو د هېـواد لپـاره
په رضا په پوه شه نـور نـو وځـه دې زمـا وطـن نـه
جنـګ راتـه مـه جـوړوه مـا اخلـه ښـکلا وطـن نـه
دا د *میاخېـل* درتـه آخـر خـبرداری و یـاره
چـې وو روان ورسره مـل د جنـګ پـیری و یـاره
مـا خپلـه غـاړه پـه تـا خلاصـه کـړه ګیلـه ونکـړې
بیا یې هیڅ نه منـي، د سـولې هـیڅ جرګـه ونکـړې
بیـا بـه د جنـګ پـه زور لـه تـا سره ډغـره وهـي
سوله به نـه کـوي ټـول قـام بـه دې لـه سره وهـي

مـونږ افغانـان یـو پـه جنګونـو کـې نومونـه لـرو
هـم د نـړۍ پـه تـاریخونو کـې نومونـه لـرو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library